

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 93.

Elleve Session.

58de Møde.

Mandagen den 19de Marts.

(Fortsat.)

Andræ: Det Sidste var vist en mærkelig Feiltagelse. Jeg troer ikke, at Regjeringen nogensinde tidligere har antaget, at en Lov, som gik ud paa at bestemme et Lønningstillæg, nødvendigvis først skulde foretages i det andet Thing. Jeg har selv, hvis jeg ikke husker feil, forelagt Landstinget en saadan Lov, og jeg har vist handlet i fuldkommen Tro paa, at det var aldeles grundlovsmedholdeligt. Sikker er det, at Ingen har sagt Noget, der kunde kaste nogen Tvivl paa, at en saadan Sag kunde forelægges ligesaa godt i det ene som i det andet Thing, og deraf slutter jeg, at det ikke er Finantslov, og er det ikke Finantslov, saa slutter jeg, at der ikke kan være Noget til Hinder for, at dette Thing, ligesaa godt som det andet, tager Initiativet; men jeg finder det naturligt, at Regjeringen tager det. Den ærede Minister syntes mig ogsaa at tage mærkelig feil med Hensyn til § 12. Han troede at kunne see i det, der her handles om, noget Parallelt med, at en Premierlieutenant overtog en Capitains Commando, og det er bedst at holde os dertil, at en Fuldmægtig udførte en Contoirchefs Forretninger; men dertil er Fuldmægtigen og ikke til Andet, til, naar Contoirchefen er forhindret, at udføre hans Forretninger. Det er ikke Constitution i Ordets almindelige Betydning. En Premierlieutenant er ikke constitueret, fordi han overtager Commandoen

over Capitainens Compagni, og hvis man siger, at man constituerer Fuldmægtigen som Contoirchef, er det sikkert, at man ikke paa nogen- somhelst Maade har denne Mening forbunden dermed, ligesom man ikke har tænkt paa at give ham Contoirchefs Gage. Det har i det Mindste ikke i min Praxis været Tilfældet, at Fuldmægtigen, naar Contoirchefen var forhindret, selv om han var død, fik den med en saadan Post forbundne Gage. Men det er slet ikke det, der er Tale om; lad os see paa Loven, som den lyder. Den ærede Minister indrømmede, at det var en Feil, at der var kommen til at staae den Undtagelse af Embedsmænd, der rammes af § 78. Men det ikke ogsaa skulde være en Feil, at hele Paragraphen er kommen til at staae her? Der staaer nemlig udtrykkelig: „Der tilkommer ham Reiseomkostninger og Diæter, naar han paa Grund af Constitution maa forlade det Sted, hvor han har fast Ophold.“ Derved kan umulig være tænkt paa dem, der ere ansatte i Contoirerne; man maa have haft ganske andre Forhold for Die ved denne Bestemmelse. Skulde der ikke være sigtet til Andet, end at Enhver, der er ansat i et Contoir, maa udføre det Arbejde, der forekommer i Contoi-ret, vil Bestemmelsen naturligvis ikke medføre den ringeste Vanskelighed.

Indenrigsministeren: Jeg maa dog bemærke, at der er visse Stillinger under Ministerierne, for hvis Vedkommende der kan være Tale om Reiseomkostninger og Diæter, og med Hensyn til hvilke altsaa denne Bestemmelse vil komme til Anvendelse. Der er isørvrigt Forskjel